

Слободан ЛАЗОВИЋ

ПРЕВОДИЛАЦ

На отвореној књизи
позлаћене наочари
сијају као мисао

Тишина и смисао
извели преводиоца
из овог у други језик

У туђој, непознатој кући
тумара по самом себи
тражећи заједничку реч

Враћа се у ковчежићу
с пленом, жив а балсамован
помилује наочари

Иза њега сенка: писац
црн, љутит и упарађен
у отвореном ковчегу.

МЕРЕЊЕ ПРИТИСКА

Јавља ми се крв притиском
с вриском црв забавља сумњу
стављам руку, одлуку, на меру безумну

Деру ме црни бројеви
вуку навише, у главу забише нараву
у којој смо по црти скројени

Апаратом здравље мерим
за здравим братом се мерим, ала
дрхтури у мензури од мерних сигнала.

ОДЕЛО

Сасвим је јасно, на крају
џемпер, капут, панталоне
све дуже ми трају

Где низ пресећи, кад капа
рукави, крагна, џепови
постају све већи

У мени потмуло стругне
ал се не сагнем да дигнем
у кал пало дугме

Са сетом-сестром крене:
одећа некад мала сад
расте, против мене.

ХРАНА

Почело је са остацима јела деце
паприка, нарче меса, сир, купус, џем, ђус
потом навика да једем после њих

Време, суза, меси ствари слане и слатке
децу не виђам, само јела остатке
потом мени од остатака остају остаци

Време без деце се растеже, остаци реже
хлеб, паприка, кости: у чему је разлика?
за столом, бивше ја једе своје остатке.